JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. | ZATURDAG den 8sten JUNY, 1822. | N. 23.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Gouvernements Secretary te Curaçao, den 28sten Mei 1822.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, heeft B. A. Tranti benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 4 in de Willemstad.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 7den Juny 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

WY PAULUS ROELOFF CANT'Z-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging genomen zÿnde: dat het raadzaam is kennelÿk te maken, de manier waarop rekwesten van vreemdelingen, ter verkrÿging van het burgerregt op dit of, op een der onderhoorige eilanden, zullen moeten worden ingerigt, alvorens dezelve bÿ ons kunnen worden aangenomen of daarop eenige acht kan geslagen worden.

Is goed gevonden en verstaan, hierbÿ te bepalen: dat eenig rekwest van een vreemdeling ter verkrÿging van het burgerregt op dit eiland of op een der onderhoorige eilanden Bonaire of Aruba, behalve den naam en voornaam van den rekwestrant, nog zal moeten inhouden opgave van deszelfs geboorte plaats, laatste woonplaats, ouderdom, religie, middel van bestaan en hoe lang hÿ zich op een der voorzeide eilanden heeft opgehouden; terwÿl bÿ het rekwest zal moeten worden gevoegd eene verklaring, geteekend door, ten minste, twee aanzienlÿke en respectabele ingezetenen dezer eilanden, tot bewÿs van des rekwestrants goed en onbesproken gedrag; zonder alle welke bovengemelde vereischten te bevatten, geen dusdanig rekwest zal kunnen aangenomen of daarop gedisponeerd worden.

Gedaan op Curaçao den 7den Mei 1822, het negende jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 29sten Mei 1822.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANT'Z-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Naardien wÿ ondervonden hebben dat sommige personen welke voordragten of verzoeken aan het Ministerie voor het Publieke Onderwÿs, de Nationale Nÿverheid en die Kolonien of, door tusschenkomst van dat Ministerie, regtstreeks aan Zÿne Majesteit den Koning, te doen hebben, dergelÿke voordragten of verzoeken die aan ons ter verzending aan het voormelde Ministerie moeten worden ingeleverd, niet bÿ tÿds, maar dikwÿls den dag vóór het vertrek van het schip, waarmede de Gouvernements depêches worden afgezonden, aan ons doen toekomen, waardoor wÿ in onze bezigheden, betreffende onze correspondentie met het Ministerie voormeld, aanmerkelÿk gestoord worden en met overhaasting de werkzaamheden moeten verrigten of doen verrigten om onze depêches, ter verzending met de ophanden zÿnde scheeps gelegenheid, in gereedheid te krÿgen.

Is goedgevonden en verstaan: aan allen ende eenen iegelÿken wien het zoude mogen aangaan bÿ deze te waarschouwen, dat alle verzoeken of voordragten, van wien het ook zoude mogen wezen, welke aan ons zullen zÿn ingezonden, om door ons aan Zÿne Excellentie den Minister voor het Publieke Onderwÿs, de Nationale Nÿverheid en de Kolonien of, door tusschenkomst van Zÿne Excellentie, aan Zÿne Majesteit den Koning te worden voorgedragen, niet met de ophanden zÿnde scheeps gelegenheid of gelegenheden zullen worden verzonden, noch zal daaromtrent eenige voordragt door ons worden gedaan, **indien de bedoelde stukken niet veertien dagen vóór de officiële bekendmaking van het vertrek** des vaartuigs of der vaartuigen naar eenige der havens van Nederland zullen zÿn ingezonden; maar zullen alle dusdanige na dien tÿd ingezonden wordende stukken tot eene nadere gelegenheid blÿven leggen; ten ware dat het aan den inzender dier stukken onmogelÿk zal geweest zÿn, dezelve eerder aan ons te doen toekomen; in welk geval wÿ de verzending daarvan met de ophanden zÿnde gelegenheid willen doen geschieden, indien andere dringende bezigheden zulks niet mogten verhinderen.

Gedaan op Curaçao den 25sten Mei 1822, het negende jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 29sten Mei 1822.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is.

1. De doodgravers van de onderscheidene gemeenten alhier te gelasten, om van alle sterfgevallen waarbÿ zÿ pligtshalve hunnen dienst verleenen, kennis te geven ter kamer aan welke de boedel van den overledene zoude vervallen indien dezelve ab-intestato gestorven ware, staande het aan de Weesmeesteren der Joodsche gemeente echter vrÿ en onverlet om den doodgraver hunner gemeente van de bovengemelde kennisgeving te bevrÿden, indien zÿ op eene andere manier in de gelegenheid zÿn, van het benoodigde onderrigt ten deze te verkrÿgen.

2. Dat de hiervorengemelde kennisgeving vóór de begravenis aan een der leden of beambten van de respective Kamers van wees-onbeheerde-en desolate boedels alhier zal moeten worden gedaan, ten einde van wege het Collegie der wees-onbeheerde en desolate-boedel-kamer of van de Weesmeesteren der Joodsche gemeente alhier het noodige onderzoek moge worden gedaan, of de boedel van den persoon die overleden is, geheel of ten deele aan deszelfs of derzelver kamer vervallen is, en door het gemelde Collegie of de voorzeide Weesmeesteren respectivelÿk zoude kunnen en moeten worden aanvaard.

3. Dat de bloedverwanten, vrienden, man of vrouw van den overledenen persoon of wel anders de gene die het lÿk heeft aanvaard, verpligt zal zÿn, aan het Collegie van de wees-onbeheerde en desolate boedel-kamer, of aan de weeskamer der Joodsche gemeente alhier, zoo als het zal behooren, behoorlÿk onderrigt te geven, omtrent den boedel van den overledenen persoon, met vertooning van de acte van uiterste wil, welke acte op afvrage van het Collegie of van de Weesmeesteren welke daartoe bevoegd zoude mogen zÿn, aan hetzelve of dezelve zal moeten worden afgegeven of bezorgd, ten einde ter Kamer daar het behoort aanteekening daarvan moge worden gemaakt, om aan het Gouvernement of aan de belanghebbenden in eenen zoodanigen boedel in tÿd en wyle wanneer zulks mogt gevraagd worden, inlichtingen en informatien dien aangaande **te kunnen geven; zullende dus ter respective kamers naauwkeurige registers van alle** ter harer kennis gekomen zÿnde sterfgevallen moeten worden gehouden, met vermelding daarin van den naam des overleden persoons en den datum des overlÿdens; deszelfs of derzelver laatste vaste woonplaats, den datum der acte van uiterste wil, waar en voor welken daartoe bevoegden persoon gepasseerd, en de namen der Executeuren en Boedelredders.

4. Dat, als de belanghebbende persoon of personen, in de laatst voorgaande afdeeling bedoeld, mogt of mogten weigeren aan het daarin bepaalde wegens het geven van onderrigt en de afgifte der acte van uiterste wil, te voldoen, de in verschil zÿnde boedel niet alleen zal worden aangemerkt ab-intestato te zyn zoo lang als het tegendeel niet zal zÿn bewezen, maar door de daartoe bevoegde autoriteit intusschen zal moeten worden aanvaard en tot likwiditeit gebragt, onverminderd de te rug gave van dusdanigen boedel aan de wettige executeuren, redders of bewindhebberen daarvan, zoodra zÿ aan de op hen liggende verpligting hiervoren bedoeld zullen hebben voldaan, met voldoening der kosten die door hun verzuim mogten zÿn ontstaan.

5. Dat elk der doodgravers, voor de aangifte van ieder sterfgeval geregtigd zal zÿn tot eene belooning van zes realen, door de respective Weesmeesteren te betalen, en wel in hun prive indien zÿ de voordeelen die aan hun ambt verknocht zÿn voor zich zelven berekenen en ontvangen, maar die voordeelen niet genietende, als dan uit het Fonds aan het welk dezelve worden verantwoord.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten Mei 1822, het negende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR,

Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad date utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 7den Juny 1822.

VOOR VRACHT OF CHARTER,

DE SCHOENER

CORNELIA.

Zoo er geene Vracht zich aanbiedt vóór den 12den dezer, zal dezelve laden voor St. Thomas. Adres aan Kapitein J. MÖLLER aan zyn huis aan de Otrabanda.

June 7, 1822.

FOR FREIGHT OR CHARTER,

THE SCHOONER

CORNELIA.

If no Freight offers previous to the 12th instant she will then load for St. Thomas. Apply to Capt. J. MÖLLER, at his house in Otrabanda.

Gouvernements Secretary te Curaçao,
den 4den Juny 1822.

DE persoon van Johan Pieter Quast is, by dispositie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht, Gouverneur dezer eilanden, aangesteld tot Klerk by den Deurwaarder en Geregtsbode van den Raad van Civile en Criminele Justitie op dit eiland.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

VAN AMSTERDAM.

Pieter van Leeuwen	F Riche
Jan van Zonnevelt	Samuel Moses Frank
Jan van Daale	

VAN LA GUAYRA.

Antonio *Matey* 2	William Smith
J *M* van der *Meulen*	Josefa *M* Sanches
Felipe *Medina*	Jose *Maria* Pando
Ana Garces	Buenaventura Gomes
P Savie Heidente	Juana *Marta* Smith

VAN MARACAYBO.

Antonio Matey	Paulina Mendez
Eduarde Ferrel	

June 7, 1822.

NOTICE.

THE undersigned intending to leave this island in the course of 10 days, requests that all demands against him may be presented for immediate settlement; and all persons indebted to him to make payment without delay.

PHILIP LYON

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatst

INGEKLAARD—JUNY.

1.	brik	Union, Cruz,	St. Thomas
	golet	Cecilia, Hampton.	Cadiz
3.	——	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba
	——	Carolina, De Haseth,	Spaansche kust
	——	Paulina, Salzedo,	Aruba
	——	Fransita, Santoro,	Spaansche kust
	brik	Deligate, Lewis, jr.	dito
	golet	La Antonia, Erasmus,	Porto Rico
4.	bark	Maria, Van Luyck,	Spaansche kust
	golet	Carmen, Marcantony,	Aruba
5.	bark	Stokvisch, Tampelony,	Porto Rico
6.	——	Admiraal van der Capellen, Rusman,	Aruba
	golet	Maria Louiza, Boudwyn,	dito
	——	Fenix, Rampellenberg,	St. Domingo
	——	La Jeune Sophia, Padron,	Sp. kust
	——	Generaal Brooks, Priste,	Orinoco
	——	Carolina, Ayrane,	Aruba
7.	——	Cornelia, Servo,	Spaansche kust

UITGEKLAARD—JUNY.

1.	brik	Liberty, Titcomb,	Newburyport
	bark	Pierre, Solar,	St. Thomas
	golet	Swan, Hill,	Aruba
	——	Morgen Star, Loydens,	St. Jago de Cuba
3.	brik	Deligate, Lewis, jr.	Charleston
	golet	Tom, Craycroft,	Philadelphia
5.	bark	Experiment, Colombo,	St. Thomas
	brik	Elizabeth, Shankland,	New Orleans
	golet	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba
6.	brik	Superb, Barr,	Spaansche kust
	golet	Drie Zusters, Peron,	St Thomas

Z. M.'s brik Kemphaan, kapitein Dingemans, kwam Zondag van La Guayra, en zeilde gisteren morgen op eene kruistocht.

Z. M.'s brik Merkuur, kapitein De Quartel, kwam Donderdag van La Guayra aan.

Met deze vaartuigen ontvingen wy Caracas papieren tot den 20sten Mei, uit welken wy het belangrykste gegeven hebben, en waaruit wy in onze naaste uittrekselen zullen geven.

Vóór dat de Merkuur zeilde, kwamen depeches te La Guayra aan met eene kano, berigt gevende van een gevecht, dat plaats had, tusschen het Spaansche fregat Ligera en de oorlogs brik Hercules, met het Columbiaansche eskader, het geen gezegd is eene aanmerkelyken tyd geduurd te hebben, waar op de Spaansche vaartuigen by de wind afhielden en noordwaards opliepen. Er zyn geene byzonderheden of datums gegeven, doch men kan berigten, dat indien zulk eene ontmoeting heeft plaats gegrepen, zulks op Dingsdags ll. moet zyn geschied, daar wy vernemen, dat de Ligera haar konvooy behoorlyk behouden uit deze haven naar Puerto Cabello heeft gebragt, en dien ten gevolge moest zy weder in zee zyn gestoken met haren medgezel, daar wy berigt zyn, dat zy bevel hadden zoo te doen, zy zyn waarschynelyk naar Porto Rico gegaan.

Berigten van Maracaybo, zeggen, dat verscheidene vaartuigen laatst geprest zyn geworden, om de troepen onder kolonel Morillo naar Cuba te konvoyeeren, ingevolge de kapitulatie; waarin hy getreden was, en dat op het punt der inscheping, Morillo overboord was gevallen en verdronken.

Wy vernemen dat eene Iris van Venezuela van den 8den dezer hier is ontvangen met de artikelen van kapitulatie; wy zyn echter niet in staat geweest die te zien.

Het volgende is eene extract vertaling van een officieel document, gedrukt te Maracaybo, en ons door onzen correspondent gegeven :—

GOUVERNEMENTSPROCLAMATIE.

In de stad van Maracaybo, 23sten Mei, 1822.

Maakt de generaal Lino de Clemente, Ridder van de Order Libertadores, intendant en kommandeur en chef van het departement van Zulia, bekend, dat de secretaris van staat voor oorlog en marine departement aan hem eene depeche heeft gecommuniceerd van den 5den dezer inhoudende het volgende belangryke berigt

"Het is met de meeste voldoening, dat ik uwe edelheid berigt, dat zyne excellentie de President-Bevryder, eene volkomene overwinning over den vyand te Quito behaalde. Het gevecht had plaats den 7den April, op de hoogten van Cariaco. Brigadier generaal Jose de Jesus Barreto, bragt het behagelyke nieuws naar Popayan, doch zonder de omstandigheid van het gevecht te melden, welke naderhand zullen gezonden worden. Het gevecht was bloedig, en kost den vyand duur, behalve nog het verlies van hunnen kommandant en chef, generaal Murgeon. Zy zagen den bloem hunner armee vergaan. Aan onze zyde hebben wy den generaal Torres en luitenant kolonel Jose Paris gewond. Ik haast my dit berigt tot voldoening van uwe edelheid toetezenden, en de troepen en volk onder uw bevel, verzoeken uwe edelheid daar van eene copie te zenden aan kolonel Piñango, en de andere authoriteiten in Venezuela, U ter zelver tyd verzekerende, dat ik de eerste gelegenheid zal aangrypen, om U met de omstandigheden van dezen roemryken dag bekend te maken." God, &c.—Ingevolge, hy dadelyk bevel gaf eene proclamatie aftekondigen, tot voldoening van de inwoners en troepen van het departement onder zyn bevel, gebiedende dat onder andere openbare betuigingen van vreugde, alle de plaatsen in het district gedurende drie nachten zouden geïllumineerd worden.—Gegeven, bevolen en geteekend door my, de waarheid waarvan ik hierby bevestig.

(Geteekend) LINO DE CLEMENTE.
Voor my, JOSE F. PULGAR
Gouvernements Secretaris.

Uittreksel uit de Anglo Columbian van den 11den Mei 1822.

STAAT VAN DEN OORLOG.

"*Coro, 24sten April* 1822.—Wy verlieten Barquesiminto den 1sten April met eene schoone divisie van ongeveer 1700 man bestaande uit de bataillons van Boyaca, Orinoco, en Cceidente, met ongeveer 100 kavallerie wel gemonteerd, wy hadden vol op mais, ongeveer 300 stuks vee, en een goed park ammunitie. Onze weg negen dagen lang was tot aan het dorp Jacura, door een onafgebroken woud met een enkel voetpad. Den tweeden dag marcheerden wy 24 uren zonder water of fouragie, op het vee wachtende, hetwelk alles weg was behalve 40, en wy bevonden ons midden in vyandsland. Een gedeelte van ons korps bezette Cumarebo, waar wy drie patriotsche kapers vonden, en kolonel Penango depecheerde eene daarvan naar Curaçao voor provisien, waarop wy onzen hoop stelden. De provintie was in den ellendigsten staat, en men sterft van honger.

"Den 16den verlieten wy Cumarebo, trok de 2de kolonne met oogmerk La Vela te verrassen, ten 6 uren werd ons piket uit omtrent 300 man bestaande, door 800 man onder Tello aangevallen. De grond was zoo naauw, dat wy geen van beiden met schik konden retireeren, eindelyk week de vyand twee mylen ver. Ik dacht niet dat de kreolen zoo goed zouden vechten en men had meerder tegenstand van den vyand verwacht, wy namen hunne wapenen welke zy weg wierpen, bagagie. &c. en ongeveer 150 gevangen, de rest verspreide zich.

"Den zelfden dag namen wy La Vela de Coro, en den 18den Coro zonder tegenstand, zonder er een ziel te vinden, behalve eenige lyken door honger gestorven, zelfs het water is er bedorven.

"Hier waren wy zonder mogelykheid van voort te gaan, hebbende geene bagagie, provisien redelyk genoeg.

"Morales met ongeveer 1500 man, wilde ons aanvallen, doch zy hadden veel gebrek vooral aan water. Drie man zyn overgeloopen, de vyand sterft van honger in de bergen. Alle de Engelsche officieren zyn wel. Generaal Soublette is te Barquesimito. Eene andere divisie van 1100 man zal marcheeren."

LAATSTE TYDING VAN DEN OORLOG.

Er zyn depeches ontvangen gisteren (16den) van generaal Soublette, met berigt dat den 24 Maart twee divisien van Morales leger zyn, welke van Los Puertos in booten zyn gekomen, hun door de Indianen verleend, en naar Maracaybo zyn getrokken, de eene 300 man belopende, gekommandeerd door kolonel Ballesteros werd door de divisie van kolonel Heras ontmoet en volkomen verslagen; geen man ontsnapte. Dit voordeel werd echter gekocht door het leven van den braven en verdienstelyken kolonel Heras: Ballesteros die gedood werd. De tweede divisie zou gedwongen worden zich over te geven.

Uit de Nationaal Intelligencer.

DE VEREENIGDE STATEN EN SPANJE.

Boodschap van den President der Vereenigde Staten, overleverende ingevolge eene resolutie van den senaat van den 25sten dezer, verscheiden papieren verzocht by deze resolutie, betrekkelyk de erkenning der onafhankelykheid der Zuid Amerikaansche kolonien.

Ik zend aan den senaat, ingevolge derzelver resolutie van gisteren, een berigt van den secretaris van staat, met kopien van de papieren by die resolutie verzocht betrekkelyk de erkenning der Zuid Amerikaansche provintien.

JAMES MONROE.

Washington, 26sten April 1822.

Departement van Staat, 25sten April 1822.

De secretaris van staat, aan wien eene resolutie van den senaat op heden overgelegd is, verzoekende den president aan den senaat mede te deelen eenig berigt dat hy mogt hebben, geschikt om opengelegd te worden van onzen minister te Madrid, of van den Spaanschen minister in dit land residerende, betrekkelyk de inzichten van Spanje aangaande de erkenning der onafhankelykheid der Zuid Amerikaansche kolonien, en van het dictamen der Spaansche cortes, heeft de eer aan den president overteleggen kopien der papieren, byzonderlyk gezonden aan, JOHN QUINCY ADAMS.

Don Joaquin de Anduaga aan den Secretaris van Staat.

Washington, 9den Maart 1822.

Myn Heer: In de National Intelligencer van heden, heb ik de boodschap gezien, door president aan het huis der vertegenwoordigers ingezonden, waar by de erkenning voorstelt der insurgente gouvernement van Spaansch Amerika, door de Vereenigde Staten. Hoe groot myne verbazing was, kan gemakkelyk beoordeeld worden, door ieder, die bekend is met het gedrag van Spanje jegens deze republiek, en die weet welke onwetelyke opoffering zy gedaan heeft om derzelver vriendschap te behouden.—Inderdaad, wie zoude kunnen denken dat uit erkentenis van den afstand harer belangrykste provintien in dat halfrond; voor het vergeven van het plunderen harer commercie door Amerikaansche burgers; voor de voorregten aan derzelver zeewezen vergund; en voor zoo groote proeven van vriendschap als eene natie den anderen kan geven, de uitvoerende magt zoude voorstellen dat de insurrectie der overzeesche bezittingen van Spanje mogt erkend worden? En hoe nog te meer moet zyne verbasing vermeerderen van te zien dat deze magt begeerig is om het verwoestende voorbeeld te geven van den opstand te wettigen van provintien, die geene beleediging van hun moederland ontvangen hebben—van dezen aan welke zy de deelneming eener vrye constitutie had toegestaan—en aan welken zy de regten en voorregten van Spanjaards had geschonken? Te vergeefsch zal er gepoogd worden eene paralel te trekken, tusschen de bevryding dezer republiek, en dat, wat de Spaansche rebellen voornemen; en de geschiedenis is genoegzaam om te betogen dat zoo eene gekwelde en vervolgde provintie een regt heeft, zyne ketenen te verbreken, andere die overladen zyn met weldaden en opgevoerd tot den hoogen rang van vryelieden, behoorden alleen te zegenen, en naauwer aan het beschermende land geheght zyn, welke de gunsten op hun uitgestort heeft.

Doch, zelfs toegestaan dat zedelykheid moet onderdoen voor staatkunde, wat is de tegenwoordige staat van Spaansch Amerika, en wat zyn deszelfs gouvernementen om die, regt te geven op erkenning? Buenos Ayres is in de volkomenste anarchie vervallen, en iedere dag zich nieuwe despoten voortgebragt die den volgenden dag verdwynen. Peru veroverd door eene rebelle armee heeft by de poorten van deszelfs hoofdstad eene andere Spaansche armee; geholpen door een gedeelte der inwoners. In Chili onderdrukt een individueelde gevoelens der inwoners, en deszelfs hevigheid voorstelt eene plotzelyke verandering. Op de Vaste kust, tevens waayen de Spaansche banieren, en de insurgente generaal zyn bezig met hunne medeburgers te twisten, welke verkiezen een deel uit te maken van eene vrye mogendheid, boven dat van de slaven gelukzoekers te zyn.—In Mexico tevens, is geen gouvernement, en het resultaat der vragen de opperhoofden daar bevelende aan Spanje gediend hebben, is nog niet bekend. Waar dan zyn die gouvernementen, welke behoren erkend te worden? waar is het bewys, dat deze provintien niet tot eene vereeniging met Spanje zullen terug keeren? daar zoo menigen van deszelfs inwoners zulks verlangen, en ten slotte, waar is het regt der Vereenigde Staten, om eene rebellie goed te keuren, en zonder oorzaak te wettigen, en waar van de uitslag nog zelfs niet beslist is?

Ik geloof het niet noodzakelyk te bewyzen, dat, indien de staat van Spaansch Amerika zoodanig, als zulks in de boodschap is geschetst; dat indien het bestaan van derzelver gouvernementen zeker en vastgesteld waren; dat zoo de onmogelykheid van deszelfs vereeniging zoo onbetwistbaar were, en dat indien de billykheid van derzelver erkenning by het winnen der vriendschap van mogenheden zoo belangryk mogte zyn voor deszelfs handel, men niet verzuimd zoude hebben daaraan te voldoen. Maar ziende hoe verwyderd deze schets zelf van het resultaat zy, dat zy (de V. S.) getrouw aan de verbonden die haar met Spanje vereenigen, den den uitslag des stryds afwachten, en zich onthouden van eene vrywillige beleediging eener vriendschappelyke natie aan te doen, de voordeelen waarvan twyfelachtig, de kwaat zeker is. Zulks zal het zyn, dat Spanje van de Vereenigde Staten zal ontvangen indien de erkenning in de boodschap voorgesteld, in werking mogt ko-

men ; en de nakomelingschap zal niet minder genoopt zyn zich te verwonderen, dat de mogenheid, die de meeste proeven van vriendschap van Spanje heeft ontvangen, de eenige zoude wezen die vermaak schepte een' stap welke men alleen van eene andere welke beleedigd was zoude kunnen verwachten.

Schoon ik breeder konde zyn wegens dit onaangenaam onderwerp, denk ik het onnodig zoo te doen ; om dat de gevoelens die de boodschap in de borst van iederen Spanjaard storten kan geen geheim gemaakt worden. Die welke de koning van Spanje gevoelen zal by het ontvangen eener bekendmaking zoo onverwacht, zullen ongetwyfeld zeer onaangenaam zyn ; en terzelver tyd dat ik my haast zulks aan zyne majesteit te communiceeren, oordeel ik *het mynen pligt te protesteren, gelyk ik plegtig protesteer, tegen de erkentenis van het genoemde gouvernement der Insurgente provintien van Zuid Amerika, door de Vereenigde Staten ; verklarende dat zy op geenerlei wyze, noch ter eeniger tyd men in het minste de regten van Spanje op gezegde provintien verminderen ofte vruchteloos maken kunnen, noch eenigen magt bezigen die zy bezitten om die met het overschot harer beheersching te vereenigen.*

Ik verzoek U myn Heer ! om dit protest voor den president openteleggen ; en ik vleye my dat overtuigd van de grondige redenen, welke zulks bevat, hy den maatregel dien hy aan het kongres heeft voorgesteld zal opschorten, en by dit bewys zyner vriendschap jegens zyne katolieke majesteit en van zyne billykheid zal leveren.

Ik verblyf met de meeste achting, God bid dende uwe jaren te verlengen, uw onderdanigste dienaar, JOAQUIN DE ANDUAGA.

Aan John Q. Adams, staats secretaris.

De Secretaris van Staat aan den Minister van Spanje.

Staats Departement,
Washington, 6den April 1822.

Myn Heer! Uw brief van den 9den Maart, werd dadelyk na dat ik de eer had dien te ontvangen, aan den president der V. S. overgelegd, door welken het in ernstige overweging is genomen, en op wiens bevel in antwoord op denzelven ik U verzeker van den ernst en het verlangen waarmede dit gouvernement de aller vriendelykste betrekkingen met dat van Spanje wenscht te onderhouden en aantekweeken.

Deze gezindheid is uit gedrukt, niet alleen door gestadige handelwyze der Vereenigde Staten, in derzelver dadelyk staatkundige en handel betrekkingen met Spanje, maar ook door het vriendschappelyk belang, hetwelk zy voor den welvaart der Spaansche natie gevoelen, en de cordiale overeenstemming met welke zy hare geest gesteldheid en veerkracht aan den dag gelegd hebben, in het bandhaven hunner onafhankelykheid van alle vreemden invloed, en hun regt van eigen gouvernement.

In ieder geschil betreffende de onafhankelykheid eener natie, zyn twee beginselen begrepen —het eene van *regt*, en de andere van *daad* ; de eerste hangt af van het besluit der natie zelve, en de andere vloeit voort van de voorspoedige uitvoering van dat besluit. Dit regt is kortelings uitgevoerd zoo wel door de Spaansche natie in Europa, als ook door eenige van die landen in het Amerikaansche halfrond, welke voor twee of drie eeuwen met Spanje als kolonien vereenigd zyn. In de stryden, welke deze revolutien vergezeld hebben, hebben de Vereenigde Staten zich zorgvuldig onthouden om eenig deel in te nemen in de regten der natien daarin gewikkeld, om hunne eigene staatkunde te behouden of op nieuw te organiseeren eerbiedigende, en zy hielden de allergelykste neutraliteit in het oog, daar waar men elders met wapenen streed. Doch de burger oorlog waarin Spanje zederd eenige jaren met de inwoners harer kolonien in America is gewikkeld, is in substantie opgehouden. Tractaten, equivalenten tot eene erkenning der onafhankelykheid zyn besloten geworden door de Spaansche bevelhebbers en onder koningen van Spanje met de Republiek van Columbia zelve, met Mexico, en met Peru, terwyl in de provintien van La Plata, en in Chili, sins verscheidene jaren geene magt heeft bestaan, om de onafhankelykheid, welke de inwoners dezer streken verklaard hadden te betwisten.

Onder deze omstandigheden heeft het gouvernement der Vereenigde Staten ver van genoopt te zyn, door eene staatkunde die in deszelfs zedelykheid betwistbaar is, het zich eene verpligting van den grootsten aard geoordeeld, als onafhankelyke staten te erkennen, natien welke, na met overleg hunne regten tot dat einde te hebben aangevoerd, dit volgehouden en daargesteld hebben tegen allen tegenstand, welke is of konde aangebragt worden, om zulks te beletten. Deze erkenning is geenzins bedoelende, om eenig regt van Spanje te verminderen, noch om de daarstelling van eenige middelen, welke zy thans mogt in zin hebben of in staat zyn te doen, met oogmerk om die provintien met hunne andere bezittingen te hereenigen, te bewerken. Het is de zuivere erkenning van bestaande daadzaken, met de inzage van de regelmatige daarstelling van natien, nieuwelings gevormd, op die staatkundige en kommercieele regelingen, welke (volgens de zedelyke verpligting van beschaafde en Christelyke natien), men wederkeerig moet onderhouden.

Het zal niet noodzakelyk zyn om met U in detail van daadzaken te treden, waar omtrent uwe berigten materieel verschillend schynen van het gene aan dit gouvernement is bekend gemaakt, en openbaar bekend is ; noch over de gepastheid des benamings, welke gy aan de inwoners van de Zuid Amerikaansche provintien hebt toegeschreven. Het is ongetwyfeld, dat meer en betere overzichten van het geheele onderwerp door uw gouvernement zullen genomen worden, en dat zulks hetzelve, zoo wel als de andere Europeesche gouvernementen zal doen zien, het verschil van het voorbeeld der Vereenigde Staten, welke aandringt als de pligt der staatkunde der Vereenigde Staten op hun zelven te zien. Het uitwerksel van het voorbeeld eener independente natie op de raadgevingen en maatregelen van een ander konnen alleen zoo ver beschouwd worden, als zy vrywillig zyn, en daar de Vereenigde Staten wenschen, dat hun voorbeeld zoude gevolgd worden, zoo is het hunne meening die van anderen op geene andere beginselen te volgen. Zy geloven met vertrouwen, dat de tyd op handen is, dat alle gouvernementen van Europa, met Spanje bevriend, en Spanje zelve, niet alleen zullen toetreden tot de erkenning der onafhankelykheid van de Amerikaansche natie, maar zelfs in de meening, dat niets meer tot den welvaart en geluk van Spanje zal toebrengen, dan de algemeene toetrede tot dien afstand.

Ik bid U Myn Heer, om de verzekering myner grootste hoogachting aan te nemen.

JOHN QUINCY ADAMS.

Aan Don Joaquin de Anduaga, buitengewonen Envoyé, &c.

His Majesty's brig Kemphaan, captain Dingemans, arrived on Sunday from La Guayra; and sailed again yesterday morning on a cruize.

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel, arrived on Thursday, also from La Guayra.

By these vessels we received Caracas papers to the 20th of May, from which we have given the most interesting parts of their contents, and will continue extracts in our next.

Previous to the sai ing of the Mercury, a despatch reached La Guayra, by a canoe, giving an account of an engagement having taken place between the Spanish frigate Ligera and brig of war Hercules, and the Columbian squadron, which is stated to have lasted for some considerable time, when the Spanish vessels hauled their wind and stood to the northward. No particulars or dates are given, but it may be inferred, that if such a rencounter took place, it must have been on Tuesday last, as it is understood that the Ligera carried her convoy from this port in safety to Puerto Cabello, and consequently she must have again gone to sea with her consort, as we are informed her commander had orders to do so. They have probably proceeded to Porto Rico.

Accounts from Maracaybo state that several vessels were lately taken up there to convey the troops under colonel Morillo to Cuba, agreeable to the capitulation which he had entered into; and that, when on the point of embarcation, Morillo fell overboard and was drowned.

We understand that an Iris de Venezuela of the 3d inst. has been received here, which contains the articles of capitulation ; we have not, however, been able to obtain a sight of it.

The following is a translation of an official document, printed in Maracaybo, and transmitted to us by our correspondent :—

GOVERNMENT PROCLAMATION.

In the city of Maracaybo, 23d May, 1822.— General Lino de Clemente, of the Order of Libertadores, intendant and commander in chief of the department of Zulia, made known, that the secretary of state for the war and marine department had communicated to him a dispatch of the 5th instant containing the following interesting intelligence:

" It is with the greatest satisfaction I communicate to your lordship that his excellency the President Libertador, has gained a complete victory over the enemy at Quito. The battle tcok place on the 7th of April, on the heights of Cariaco. Brigadier general Jose de Jesus Barreto, brought this pleasing news to Popayan, but without furnishing the details of the action, which would be sent afterwards. The battle was bloody, and cost the enemy very dear, besides losing their commander in chief, general Murgeon. They saw the flower of their army perish. On our side we had general Torres and lieutenant colonel Jose Paris wounded.— I hasten to communicate this intelligence for the satisfaction of your lordship, and the troops and people under your command, and request your lordship, will transmit a copy thereof to colonel Peñango, and the other authorities in Venezuela, assuring you at the same time that I shall take the earliest opportunity of furnishing you with the details of this glorious day." God, &c.—In consequence he instantly gave orders to issue a proclamation, for the satisfaction of the inhabitants and troops of the department under his command, ordering that amongst other public demonstrations of joy, all the cities and towns in the district should be illuminated for three nights. Done, ordered and signed before me, the truth of which I hereby certify.

(Signed) LINO DE CLEMENTE,
Before me, JOSE F. PULGAR,
Government Secretary.

From the Anglo-Columbiano.

STATE OF THE WAR.

Province of Coro.—No official intelligence has been received this week, but we have been favoured with a private letter, from a British field officer in the division of col. Peñango, to a friend in this city, which we offer to our readers as presenting a faithful, though distressing picture of the wretched condition of that province, together with an accurate military narrative up to the 24th ult. This date leaves no doubt in our mind that the intelligence brought from Cuscos of the defeat of Morales, is erroneous, though his situation is scarcely more desireable than if he had actually been defeated.

" *Coro, 24th April* 1822.—We left Barquisimeto on the 1st of April with a fine division of about 1700 men, consisting of the battalions of Boyaca, Orinoco, and Occidente, with about 100 cavalry well mounted. We had plenty of maize, about 300 head of cattle, and a good parque of ammunition. Our rout for nine days, till our arrival at the village of Jacura, lay through an unbroken forest, with a single pathway :— The second day we marched 24 hours without water or forage : at Jacura we remained three days, *waiting* for the cattle, which had all tired but 40, and we found ourselves in the midst of an enemy's country, with *starvation* staring us in the face, and awaiting us should we return. The battalion of Orinoco, a company of Boyaca, and one of Occidente, moved forward to the port of Cumarebo, which we occupied without opposition ; here we fortunately met with three patriot privateers, which arrived the same day ; and colonel Peñango dispatched one of them to Curaçao for provisions, which was our only hope. We found the condition of this province wretched beyond description. Half the inhabitants of Cumarebo and the neighbourhood had died of hunger, and the remainder were emaciated to such a degree as scarcely to be recognizable for human beings. Their only food is a venemous root called Casiva, which they prepare into a kind of Cassava bread : The women in going to seek it in the woods, often die on the road, and in the streets, here their bodies remain exposed to the birds of prey : a dreadful dearth has long afflicted this province, in which not a drop of rain has fallen for these four years.

On the 16th we left Cumarebo : The 2d, column, consisting of the battalions of Boyaca and Orinoco, with about 20 cavalry, marched two leagues, and encamped, with the intent of surprising La Vela in the morning, for which purpose we marched by a bye road in the mountain, and about six o'clock met with two of the enemy's, spies who immediately took the wood, and a few minutes afterwards our advance, composed of a piquet of Boyaca, and one of Orinoco, fell in with the enemy, who to the number of about 300 men commanded by colonel Tello, were marching to Cumarebo to surprise us :— The ground was so narrow that neither party could decently retire, and a heavy firing commenced which lasted for about half an hour, at not more than 30 paces distance before either gave ground : at last a charge with the bayonet compelled the enemy to gave way a little, when they continued to retreat fighting for about two leagues. I can assure you that had I not witnessed the action, and personally led the advance, I could not have believed that creoles would fight with such obstinacy, and for such a length of time : I attribute the enemy's long resistance to the heavy fire we received from two companies of the battalion of Castello, posted on our left flank, and commanded by a Scotsman, lt. col. Arbuthnot, we however pushed on so well with the bayonet that he and his men were cut off, and Tello with 5 men were all that escaped from the action. We took their arms, which they threw away, baggage and ammunition, and about 150 prisoners; the remainder dispersed themselves in the woods, and are daily surrendering.

The same day we took La Vela de Coro, the enemy giving us but two twenty four pound shots, and embarking. On the 18th, we entered Coro, without opposition, but not a soul to receive us ; the most awful silence prevaded the whole city : a few dead bodies of those who had perished from starvation were all that was to be seen in the streets. Even the water is disgusting, and to be fetched at a league, distant.

Here we are at present without the means of advancing, for we have no baggage animals that can stand a journey : Provisions we have in plenty, as several vessels have arrived, as also 76 of the cattle we brought from Barquisimeto, but so worn out and starved as scarcely to be able to stand.

Morales with about 1500 men including all kinds of *riff raff*, is at Los Puertos de Alta Gracia : did he wish to march against us he has no means and his men are all dying of dysentery from bad water, and scarcity of provisions. Three of his soldiers deserted to us last night. I know not what he can do but turn guerilla among the mountains, yet even there he must starve : our only evil is that our men suffer from swelled legs. All the English officers are well. General Soublette is at Barquisimeto.— Another division has marched from thence commanded by Padre Torralles, of 600 infantry, 100 cavalry and 1 piece of artillery. Reyes Vargas with 400 men will move on Predegal."

LATEST INTELLIGENCE OF THE WAR.

Dispatches were received yesterday (15th) from general Soublette, with the information that on the 24th ult. two divisions of Morales army, which had crossed from Los Puertos in boats procured from the Indians, advanced upon Maracaybo : one of these divisions amounting to about 300 men commanded by col. Ballesteros was by the division of colonel Heras, completely destroyed, not a man escaping. This advantage was however purchased with the life of the brave and meritorious col. Heras : Ballesteros was also killed. The second division would be forced to surrender.

Morales, after the ill success of this expedition, on the 28th, commenced his retreat from Los Puertos, and on the 2d was 10 leagues from Pedregal, where were assembled the divisions of col. Peñango, Reyes Varges, and Padre Torralles, ready to give him battle.

General Soublette marched on the 7th for Coro.

CONTINENT OF NEW SOUTH ICELAND.

New-London, April 22.—We have been favored with interesting particulars respecting a Southern Continent, by capt. Nathaniel B. Palmer, of the sloop James Monroe, lately arrived at Stonington, from the South Shetlands.

Captain Palmer proceeded in the James Monroe, from the Shetland Isles to the continent, and coasted it, from abreast of the Isles, to the Eastward, as far as 44° West Longitude, keeping as near to the shore as the edge of firm ice would admit. At some places he could coast along shore; at other parts, he could not approach nearer the shore than from one to five or six leagues, owing to the firm and fast ice; although it was midsummer there, at the time, being in November, December and January.

In 61° 41 South Latitude, 45° 27 West Long. from Greenwich, the coast was clear of firm ice, and here they discovered a fine harbor, lying about one mile within the entrance of Washington Strait, which harbor was named Palmer's Harbor, where he came to anchor. He found not the least appearance of vegetation on the land, excepting the winter moss. Neither did he here discover any animals, only a few Sea-Leopards, beautifully spotted. Of birds, there were Penguins, Port Egmont, or Sea Hens, White Pigeons and Gulls.

There is now no doubt, that there exists a *South Continent*, and that capt. Cook's "Southern Thule" belongs to it. Captain Palmer could discern the mountains covered with snow, in the interior, as he sailed along the coast.

VARIETIES.

Electrical Eels.—The following ludicrous circumstance is given in a Paris paper:

A gymnotus electricus, or electric eel, had arrived, alive and in good health, from Surinam. The savans and naturalists were all in motion, and hastened to the garden of plants to see with their own eyes, and touch with their own hands, this living electrical machine. The greater number were satisfied with a single touch, and consequent shock; but one unfortunate Doctor either urged by a greater zeal for science, or governed by a more insatiable curiosity, resolved to try the utmost extent of the animal's powers, and seized it with both his hands, but had quickly reason to repent his temerity, for he immediately felt a rapidly repeated series of the most violent and successively increasing shocks, which forced him to caper about in the most extraordinary manner, and to utter the most piercing screams from the agony that he felt. He then fell into convulsions, in consequence of which his muscles became so contracted, or from some strange property in the fish, it became impossible to detach the animal from his grasp. In this situation he remained a considerable time, and would in all probability have expired under the agony of his sensations, if some one of the persons present had not suggested the plunging of his hands in water, when the eel immediately dropped off. He (the Doctor) has been ever since most dangerously ill.

Capital Punishment in Spain.—The following is an extract of a letter, recently written from Vittoria:—"The species of capital punishment it (the proposed penal code) recognizes, is the *garrote*;—I was curious to see death inflicted, and I confess I had no notion that it could be caused with so much humanity. A man should witness such a spectacle, as his opinion as to the best mode of its infliction may one day or other have an influence. The extinction of life seemed the affair of an instant. The victim occupies a seat which is attached to an upright post, an iron collar is placed round his neck, and strangulation is produced by turning half round a multiplying screw, which brings the collar close to the post. I observed no convulsion—no movement of agony. The *garrote* is as expeditious as the *guillotine*, and it sheds no blood. The power of society over human life has always appeared to me a very doubtful question—if life is to be taken, I can conceive no means more fit for adoption."

A tradesman remonstrating with a drunkard on the consequences of his habit, concluded with—"I never drink till I have done all my business;" to which the other replied, "Then mine is the better plan. I rise early, take my liquor, and as soon as I am *royal* my business is done for the day.

A young lady was told by a married lady that she had better precipitate herself from off the Passaic falls into the basin beneath than marry. The young lady replied, "I would if I thought that I should find a husband at the bottom."—

According to accounts from the Cape of Good Hope, a cargo of ladies would make a good speculation in proceeding to the new settlement; for all that have gone out with the settlers have already husbands.

At lord Camden's seat, the Hermitage, near Sevenoaks, in Kent, the following important information was exhibited some time since:—"This is to give notice, that lord Camden does not intend to shoot *himself* or any of his *tenants* till the 14th of September."

The following advertisement is literally copied from a New-Jersey paper:—"To be sold, on the 8th of July, one hundred and thirty-one *suits at law* the property of an eminent attorney, about to retire from business. Note—the clients are rich and obstinate."

The following affecting narrative of the conversion of a gentleman of the Hebrew persuasion, was lately related at a public meeting in America:—

An aged and highly respectable clergyman was preaching to a large and attentive audience, when his attention was arrested by seeing a man enter having in every respect the appearance of a Jew. He was well dressed, and his countenance was noble, and from its expression it seemed that his heart had lately been the habitation of deep sorrow. He took his seat and was absorbed in attention, while tears often unconsciously stole down his cheek. After the service the clergyman was too much interested to refrain from speaking to him: "Sir, am I not correct in supposing that I am addressing one of the children of Abraham?" "You are." "But how is that I meet a Jew in a Christian assembly?"

The substance of his narrative was as follows: He was a very respectable man, of a superior education, who had lately come from London; and with his books, his riches, and an only child, a daughter in her 17th year, had found a beautiful retreat on the fertile banks of the Ohio.—He had buried his wife before he left Europe, and he now knew no pleasure except in the society of his beloved child. She was indeed, worthy of a parent's love. She was extremely beautiful in her person, but possessed the superior charms of a cultivated mind, and an amiable disposition. No pains had been spared on her education; she could read, and speak with fluency, several different languages; and her manners captivated all who beheld her. Being a strict Jew, he educated her in the strictest principles of his religion, and he thought that he had presented it with an ornament.

His daughter was taken ill. The rose faded from her cheek, her eye lost its fire, her strength decayed, and it soon became apparent that her disease was insurmountable and fatal. The father hung over the bed of his daughter with a heart ready to burst with anguish. He often attempted to converse with her, but seldom spoke, except by the language of tears. He spared no trouble or expense in procuring medical assistance, but no human skill could avert the arrow of death. The father was walking in a small grove near his house, wetting his steps with his tears, when he was sent for by his dying daughter. With a heavy heart he entered the door of the chamber, soon, he feared, to be the chamber of death. He was now to take a last farewell of his child, and his religious views gave him but a feeble hope of meeting her hereafter.

The child grasped the hand of her parent, and addressed him with all the energy which her expiring strength permitted, "My father, do you love me?" "My child, you know I love you—that you are more dear to me than the whole world besides!" "But, father, do you love me?" "Why, my child, will you give me pain so exquisite? have I then never given you any proofs of my love?" "But, my dearest father, do you love me?" "The father could not answer; the child added, "I know, my dear father, you have ever loved me; you have been the kindest of fathers, and I tenderly love you. Will you grant me one request; O my father, it is the dying request of your daughter; will you grant it?" "My dearest child, ask what you will, though it take every shilling of my property, whatever it may be, it shall be granted. I will grant it." "My dear father, I beg you never again to speak against Jesus of Nazareth!" The father was dumb with astonishment. "I know," continued the dying girl, "I know but little about this Jesus, for I was never taught: But I know that he is a Saviour, for he has manifested himself to me since I have been sick, even for the salvation of my soul. I believe he will save me, although I have never before loved him. I feel that I am going to him—that I shall ever be with him. And now my father, do not deny me: I beg that you will never again speak against this Jesus of Nazareth: I entreat you to obtain a Testament which tells of him; and I pray that you may know him; and when I am no more, you may bestow on him the love that was formerly mine!"

The exertion here overcame the weakness of her feeble body. She stopped; and her father's heart was too full even for tears. He left the room in great horror of mind, and before he could recover himself, the spirit of his idolized daughter had taken its flight. The first thing the parent did after committing to the dust his last earthly joy, was to procure a New Testament. This he read; and taught by the spirit from above, is now numbered among the meek and humble followers of his once despised Saviour.